

Forlængelse af arbejdsgiverperioden og ophævelse af refusionsordningen for 2. - 5. uge

Siden dagpengeloven trådte i kraft 1. april 1973, er der foretaget adskillige ændringer i arbejdsgiverperioden og finansieringen og administrationen af ordningen i øvrigt - dikteret af skiftende politiske ønsker om at støtte erhvervslivet og sænke arbejdsløsheden. Således har arbejdsgiverperioden i en periode (1983-1987) været oppe på 13 uger, kombineret med én karensdag, men er nu, siden 1. april 1988 kun på én uge, kombineret med en refusionsordning for private arbejdsgivere i 2. - 5. sygefraværsuge. Offentlige arbejdsgivers ret til refusion indtræder derimod først efter 13 ugers sygefravær.

Med udgangspunktet, at normalt sygefravær skal dækkes af arbejdsgiveren, er en arbejdsgiverperiode på kun en uge i underkanten. Det medfører mange tilfælde, hvor den sygemeldte skal have dagpenge fra både arbejdsgiveren og det offentlige med den deraf følgende dobbeltadministration.

Det foreslås derfor, at den periode, hvori private arbejdsgivere betaler dagpenge, forlænges fra 1 uge til 2 uger.

Forlængelsen medfører, at yderligere ca. 12 pct. eller i alt 87 pct. af alt sygefravær overføres til arbejdsgiverne. For lønmodtagerne vil forlængelsen indebære den fordel, at de kun ved sygdomstilfælde af en varighed på mere end 2 uger skal foretage anmeldelse til bopælskommunen for at få udbetalt dagpenge.

Som reglerne er i dag, udbetaler arbejdsgiverne dagpenge til og med 5. sygefraværsuge, for så efterfølgende at få dagpenge for 2. - 5. uge refunderet af den sygemeldtes bopælskommune. Det foreslås, at denne dobbeltadministration bortfalder.

Forslaget medfører ingen begrænsninger i adgangen til at udbetale løn under sygdom. I disse tilfælde indtræder arbejdsgiveren fortsat i den sikredes ret til dagpenge, således at arbejdsgiveren kan opnå refusion fra kommunen.

Som nævnt foreslås det samtidig, at offentlige arbejdsgivere som udgangspunkt betaler dagpenge så længe ansættelsesforholdet består, dog kun i det omfang, der overhovedet er ret til dagpenge, jf. bl.a. reglerne om varighedsbegrænsning. De offentlige arbejdsgivere får således heller ikke udbetalt refusion hverken for løn eller dagpenge, som de udbetaler under sygdom.

Krav om 13 ugers beskæftigelse

I dag har lønmodtagere ret til sygedagpenge fra deres arbejdsgiver, når de har været ansat hos denne i 3 uger og i øvrigt opfylder betingelserne.

Det foreslås som et generelt mindstekrav for overhovedet at opnå ret til dagpenge, at den pågældende

har været beskæftiget i mindst 120 timer inden for de sidste 13 uger. Personer med ringere tilknytning til arbejdsmarkedet vil således normalt ikke blive berettiget til dagpenge, hverken fra arbejdsgiveren eller kommunen.

Retten til dagpenge fra arbejdsgiveren er afhængig af, om beskæftigelseskravet er opfyldt i forhold til den enkelte arbejdsgiver. Dagpengeretten indtræder derfor også tidligst 3 måneder efter ansættelsen hos den pågældende arbejdsgiver.

Fælles beregningsregler i og udenfor arbejdsgiverperioden

I dag gælder forskellige beregningsregler for dagpenge i og uden for arbejdsgiverperioden. I arbejdsgiverperioden beregnes dagpengene som hovedregel på grundlag af lønmodtagerens ugentlige lønindtægt hos arbejdsgiveren i de sidste 4 uger før sygdommens indtræden. Efter arbejdsgiverperioden beregnes dagpengene som hovedregel på basis af sidste års registrerede indtægt. Der foreslås en overgang til en timeberegning, hvor der som udgangspunkt for beregningen anvendes lønmodtagerens aktuelle timefortjeneste. I modsætning til den gældende 90 pct's begrænsning svarer dagpengene således til den fulde indtjening, men kun indtil et maksimum pr. time. Maksimum fastsættes svarende til det nugældende ugemaksimum på 2.397 kr.

Afskaffelsen af 90 pct's begrænsningen vil være til fordel for de lavest lønnede. Personer med en indtægt på årsbasis på under ca. 138.000 kr. vil således have fordel af forslaget. Indførelse af et timemaksimum i stedet for et maksimum pr. uge vil til gengæld betyde, at personer, der ikke har normal fuld arbejdstid, kan få mindre udbetalt i dagpenge i forhold til i dag, hvor dagpenge til deltidsansatte i visse tilfælde beregnes efter gunstigere regler end for fuldtidsansatte.

Bortfald af de særlige regler for løsarbejdere

Arbejdsgivere, der beskæftiger løsarbejdere, er i dag forpligtet til at udbetale dagpenge til disse, uanset om beskæftigelseskravene på 40 timers arbejde inden for de sidste 4 uger og ansættelse hos arbejdsgiveren i mindst 3 uger ikke er opfyldt, medmindre de har tilmeldt sig den særlige forsikring for løsarbejdsgivere. De særlige regler for løsarbejdere har givet anledning til en række problemer i praksis. Reglerne, herunder om den særlige forsikringsordning for løsarbejdere, foreslås derfor afskaffet.

Dagpengeretten indtræder efter forslaget tidligst 3 måneder efter ansættelsen hos den pågældende arbejdsgiver. Dette gælder dog ikke, hvis lønmodtageren tidligere har været ansat hos arbejdsgiveren. Her opnås ret til dagpenge fra arbejdsgiveren, hvis løn-